

እንዲህም ሆነ፤ በሰባተኛው ዓመት በአምስተኛው ወር ከወሩም በአሥረኛው ቀን እግዚአብሔርን ይጠይቁ ዘንድ ከእስራኤል ሽማግሌዎች አያሌ ሰዎች መጡ፤ በፊቴም ተቀመጡ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ።

3 ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ለእስራኤል ሽማግሌዎች ተናገር፤ እንዲህም በላቸው። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔን ትጠይቁ ዘንድ መጥታችኋልን? እኔ ሕያው ነኝና በእናንተ ዘንድ አልጠየቅም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

4 ፤ ትፈርድባቸዋለህን? የሰው ልጅ ሆይ፤ በውኑ ትፈርድባቸዋለህን? የአባቶቻቸውን ርክሶት አስታውቃቸው።

5 ፤ እንዲህም በላቸው። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እስራኤልን በመረጥሁበት ለያዕቆብም ቤት ዘር በማልሁበት ቀን በግብጽም ምድር በተገለጥሁላቸውና። እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ ብዬ በማልሁላቸው ጊዜ።

6 ፤ በዚያ ቀን ከግብጽ ምድር ወዳዘጋጀሁላቸው፤ ወተትና ማር ወደምታፈስሰው፤ የምድርም ሁሉ ጌጥ ወደምትሆን ምድር አወጣቸው ዘንድ ማልሁላቸው፤

7 ፤ እኔም። ከእናንተ እያንዳንዱ የዓይኑን ርክሶት ይጣል፤ በግብጽም ጣቦታት አትርከሱ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ አልኋቸው።

8 ፤ እነርሱ ግን ዐመፁብኝ ይሰሙኝም ዘንድ አልወደዱም፤ ሁሉም እያንዳንዱ የዓይኑን ርክሶት አልጣለም የግብጽንም ጣቦታት አልተወም፤ በዚህም ጊዜ። በግብጽ ምድር መካከል ቊጣዬን እፈጽምባቸው ዘንድ መዓቴን አፈስስባቸዋለሁ አልሁ።

9 ፤ ነገር ግን በመካከላቸው ባሉ ከግብጽም ምድር አወጣቸው ዘንድ በፊታቸው በተገለጥሁላቸው በአሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ ብዬ ስለ ስሜ ሠራሁ።

10 ፤ ከግብጽም ምድር አወጣኋቸው ወደ ምድረ በዳም አመጣኋቸው።

11 ፤ ሰው ቢያደርገው ኖሮ በሕይወት የሚኖርበትን ሥርዓቴንም ሰጠኋቸው፤ ፍርዴንም አስታወቅኋቸው።

12 ፤ የምቀድሳቸውም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቁ ዘንድ፤ በእኔና በእነርሱ መካከል ምልክት ይሆኑ ዘንድ ሰንበታቴን ሰጠኋቸው።

13 ፤ ነገር ግን የእስራኤል ቤት በምድረ በዳ ዐመፁብኝ፤ ሰው ቢያደርገው ኖሮ በሕይወት የሚኖርበትንም ፍርዴን ጣሱ፤ በትእዛዜም አልሄዱም፤ ሰንበታቴንም ፈጽመው አረከሱ። በዚህም ጊዜ። አጠፋቸው ዘንድ ቊጣዬን በምድረ በዳ አፈስስባቸዋለሁ አልሁ።

14 ፤ ነገር ግን በፊታቸው ባወጣኋቸው በአሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ ብዬ ስለ ስሜ ሠራሁ።

15 ፤ ወተትና ማርም ወደምታፈስሰው የምድር ሁሉ ጌጥ ወደምትሆን ወደ ሰጠኋቸው ምድር አላመጣቸውም ብዬ በምድረ በዳ ማልሁባቸው።

16 ፤ ልባቸው ጣቦቶቻቸውን ተከትሎአልና፤ ፍርዴንም ጥሰዋልና፤ በሥርዓቴም አልሄዱምና፤ ሰንበታቴንም አርክሰዋልና።

17 ፤ ነገር ግን ዓይኔ ራራችላቸው እኔም አላጠፋኋቸውም፤ በምድረ በዳም ፈጽሜ አልፈጀኋቸውም።

18 ፤ ለልጆቻቸውም በምድረ በዳ እንዲህ አልኋቸው። በአባቶቻችሁ ሥርዓት አትሂዱ ወጋቸውንም አትጠብቁ በጣቦቶቻቸውም አትርከሱ።

19 ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ በትእዛዜ ሂዱ ፍርዴንም ጠብቁ አድርጓትም።

20 ፤ ሰንበታቴንም ቀድሱ፤ እኔም እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ታውቁ ዘንድ በእኔና በእናንተ መካከል ምልክት ይሆናሉ።

21 ፤ ልጆች ግን ዐመፁብኝ፤ ሰው ቢያደርገው ኖሮ በሕይወት የሚኖርባትን ፍርዴን ጠብቀው አላደረጓትም በሥርዓቴም አልሄዱም፤ ሰንበታቴንም አረከሱ፤ በዚህም ጊዜ። መዓቴን አፈስስባቸዋለሁ ቊጣዬንም በምድረ በዳ እፈጽምባቸዋለሁ አልሁ።

22 ፤ ነገር ግን እጄን መለስሁ፤ በፊታቸውም ባወጣኋቸው በአሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ ብዬ ስለ ስሜ ሠራሁ።

23 ፤ ደግሞም ወደ አሕዛብ እበትናቸው ዘንድ፤ በአገሮችም እበትናቸው ዘንድ በምድረ በዳ ማልሁባቸው፤ ፍርዴን አላደረጉምና፤

24 ፤ ሥርዓቴንም ጥሰዋልና፤ ሰንበታቴንም አርክሰዋልና፤ ዓይናቸውም የአባቶቻቸውን ጣቦታቶች ተከትለዋልና።

25 ፤ ደግሞም መልካም ያልሆነውን ሥርዓት በሕይወት የማይኖሩበትንም ፍርድ ሰጠኋቸው።

26 ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ እንዲያውቁ አጠፋቸው ዘንድ፤ ማኅፀን የሚከፍተውን ሁሉ በእሳት ባሳለፉ ጊዜ፤ በመባቸው አረከስኋቸው።

27 ፤ ስለዚህ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ለእስራኤል ቤት ተናገር እንዲህም በላቸው። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በዚህም ደግሞ አባቶቻችሁ ባደረጉት ዓመፅ አስቈጡኝ።

28 ፤ እስጣቸውም ዘንድ ወደ ማልሁላቸው ምድር ባገባችሁ ጊዜ፤ ከፍ ያለውን ኮረብታ ሁሉ ቅጠልማውንም ዛፍ ሁሉ አዩ፤ በዚያም መሥዋዕታቸውን ሠዉ በዚያም የሚያስቆጣኝን ቀኅርባናቸውን አቀረቡ በዚያም ደግሞ ጣፋጮን ሽታቸውን አደረጉ በዚያም የመጠጥ ቀኅርባናቸውን አፈሰሱ።

29 ፤ እኔም። እናንተ ወደ እርሱ የምትሄዱበት ከፍታ ምንድር ነው? አልሯቸው። እስከ ዛሬም ድረስ ስሙ ባማ ተብሎ ተጠርቶአል።

30 ፤ ስለዚህ ለእስራኤል ቤት እንዲህ በላቸው። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እንደ አባቶቻችሁ ልማድ ትረከሳላችሁን? ርከሰታቸውንም ተከትላችሁ ታመነዝራላችሁን?

31 ፤ ቀኅርባናችሁን ባቀረባችሁ ጊዜ፤ ልጆቻችሁንም በእሳት ባሳለፋችሁ ጊዜ፤ እስከ ዛሬ ድረስ በጣዖቶቻችሁ ትረከሳላችሁን የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ከእናንተስ ዘንድ እጠየቃለሁን? እኔ ሕያው ነኝና ከእናንተ ዘንድ አልጠየቅም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

32 ፤ ለእናንተም። እንደ አሕዛብና እንደ ምድር ወገኖች እንሆናለን፤ እንጨትና ድንጋይም እናመልካለን የሚል ከልባችሁ የወጣ አሳብ አይፈጸምላችሁም።

33 ፤ እኔ ሕያው ነኝና በበረታች እጅና በተዘረጋች ክንድ በፈሰሰችም መዓት እነግሥባችኋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

34 ፤ ከአሕዛብም ዘንድ አወጣችኋለሁ ከተበተናችሁባትም አገር ሁሉ በበረታች እጅና በተዘረጋች ክንድ በፈሰሰችም መዓት እስበስባችኋለሁ።

35 ፤ ወደ አሕዛብም ምድረ በዳ አመጣችኋለሁ በዚያም ፊት ለፊት ከእናንተ ጋር እፋረዳለሁ።

36 ፤ በግብጽ ምድረ በዳ ከአባቶቻችሁ ጋር እንደ ተፋረድሁ እንዲሁ ከእናንተ ጋር እፋረዳለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

37 ፤ ከበትርም በታች አሳልፋችኋለሁ ወደ ቃል ኪዳንም እስራት አገባችኋለሁ፤

38 ፤ ከእናንተም ዘንድ ዓመፀኞችንና የበደሉኝን እለያለሁ፤ ከኖሩባትም ምድር አወጣቸዋለሁ፤ ወደ እስራኤል ምድር ግን አይገቡም፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።

39 ፤ ጌታ እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል። እናንተ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ሂዱ፤ ከዚህም በኋላ ትሰሙኝ ዘንድ ባትወድዱ ሁላችሁ ጣዖቶቻችሁን አምልኩ። ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ በቀኅርባናችሁና በጣዖቶቻችሁ ቅዱሱን ስሜን አታረክሱም።

40 ፤ በቅዱሱ ተራራዬ፤ ከፍ ባለው በእስራኤል ተራራ ላይ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በዚያ የእስራኤል ቤት ሁሉ ሁላቸው በምድሩ ላይ ያመልኩኛል፤ በዚያም እቀበላቸዋለሁ፤ በዚያም ቀኅርባናችሁን በኩራታችሁንም የቀደሳችሁትንም ነገር ሁሉ እፈልጋለሁ።

41 ፤ ከአሕዛብም ዘንድ ባወጣችሁ ጊዜ ከተበተናችሁባትም አገር ሁሉ በሰበሰብኋችሁ ጊዜ እንደ ጣፋጭ ሽታ እቀበላችኋለሁ፤ በአሕዛብም ፊት እቀደስባችኋለሁ።

42 ፤ ለአባቶቻችሁም እስጣት ዘንድ ወደ ማልሁላቸው ምድር ወደ እስራኤል አገር ባገባችሁ ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።

43 ፤ በዚያም የረከሳችሁባትን መንገዳችሁንና ሥራችሁን ሁሉ ታስባላችሁ፤ ስለ ሠራችሁትም ክፋታችሁ ሁሉ ራሳችሁን ትጸየፋላችሁ።

44 ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እንደ ክፉ መንገዳችሁና እንደ ርኩስ ሥራችሁ ሳይሆን ስለ ስሜ ስል በሠራሁላችሁ ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

45 ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ።

46 ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ ደቡብ አቅና ወደ ደቡብም ተናገር በደቡብም ባለው ዱር ላይ ትንቢት ተናገር፤

47 ፤ ለደቡብም ዱር። የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፤ በአንተ ውስጥ እሳት አነድዳለሁ፤ በውስጥህም ያለውን የለመለመውንና የደረቀውን ዛፍ ሁሉ ይበላል፤ የሚቃጠል ነበልባል አይጠፋም፤ ከደቡብም ጀምሮ እስከ ሰሜን ድረስ ፊት ሁሉ ይቃጠልበታል።

48 ፤ እኔም እግዚአብሔር እንዳገደድሁት ሥጋ ለባሽ ሁሉ ያያል፤ እርሱም አይጠፋም በለው።

49 ፤ እኔም። ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወዮ! እነርሱ ስለ እኔ። ይህ ምሳሌን የሚመስል አይደለምን? ብለዋል አልሁ።